

# יום ההוקרה

לפצועי מערכות ישראל ופעולות האיבה

לאהוב באי גבולות



## יום ההוקרה התשפ"ג מערך לכיתות ט-י"ב

כתיבה: מרים מיימון  
עריכה: נועה גמרסני

### רציונל:

לקראת יום ההוקרה התשפ"ג אנו שואפים כבכל שנה להציף למודעות במערכת החינוך ובחברה, מתוך חובה מוסרית וערכות הדדית, את גבורתם של פצועי צה"ל ופעולות האיבה, המתמודדים יום יום עם כאב הפציעה בגופם ובנפשם. ברצוננו לעודד אכפתיות, להעמיק רגישות ותשומת לב, לחנך לראיית סבלו של האחר, לעזרה הדדית ועשיית חסד. להרים את המבט ולינוק השראה מגדולתם של הפצועים, מהקרבתם למען המדינה, ומתעצמות הנפש המביאות אותם גם לאחר הפציעה - להמשיך מתוך מבט קדימה, לעמוד באתגרים, למצוא כוחות, לעשות טוב, לתת ולהשפיע. ישנן פציעות הניכרות לעין, וישנן הפציעות השקופות, הנחרטות בנפש ומהוות התמודדות יום יומית. עלינו ביום זה, ובכל יום- לחבק, להוקיר, לסייע ולהעניק כח לכל אותם הפצועים, לומר להם "אנחנו אתכם, מכירים בקושי העצום העובר עליכם, ומוקירים אתכם!"

בשנת התשפ"ג ברצוננו לחדד 2 מסרים חשובים נוספים:

### 1. מצדיעים לפצועים ולבני משפחותיהם

המעגל המשפחתי של כל פצוע ראוי גם הוא להוקרה ותשומת לב. האשה, הילדים, ההורים מתמודדים גם הם בגבורה עם השלכות הפציעה. ברצוננו להתייחס למעגל זה- לראות, להודות ולהעריך.

### 2. לאהוב ללא גבולות

הסיבה אשר הביאה את פצועי צה"ל ופעולות האיבה להיפגע, הינה אהבה ללא גבולות, לארץ, לעם, לכלל. מוכנות לתת הכל, להקריב ולהילחם. גם היום, הכח הנותן להם להמשיך ולפעול, לקום בבוקר, לתת למען החברה, המשפחה, לעשות ולקדם בעבודה ועוד- זהו כח האהבה. ברצוננו לאמץ ערך משמעותי זה בחיינו אנו. לאהוב ללא גבולות ולהשקיע מאמץ באהוב וביקר לנו, כיחידים וכעם. בנוסף- עלינו להשיב אהבה ללא גבולות לאותם גדולי קומה שיצאו להילחם, או שנפגעו בעל כורחם, מתוך אהבה לארץ ולעם. לתת כל שביכולתנו למענם.

בכיתות ג-ו נתמקד במסר הראשון- מצדיעים לפצועים ולבני משפחותיהם. בכיתות ז- יב ובתנועות הנוער נתמקד במסר השני- לאהוב ללא גבולות.

### מטרות השיעור:

1. התלמידים יתוודעו ליום ההוקרה ומשמעותו
2. התלמידים יפנימו את חובת ההוקרה והעשייה למען הפצועים
3. התלמידים יכירו בכוחה של האהבה ובהשפעה שלה על פעולות האדם.
4. התלמידים ילמדו על החשיבות בפעולה למען הכלל, וכמה שהפרט גם הוא נתרם ממנה
5. התלמידים יעלו סטטוס הוקרה ובו יכתבו מילים משלהם לפצועים ולבני משפחותיהם

## יום ההוקרה - מחבקים את הפצועים

### פתיחה:

**נלמד בכיתה:** יז בכסלו הוא יום ההוקרה לפצועי צה"ל ולפצועים מהפיגועים ופעולות הטרור. ביז בכסלו התרחש אירוע היסטורי מאוד משמעותי: התקיימה הצבעה באו"ם האם להקים את מדינת ישראל. בעקבות החלטת האו"ם שהמדינה אכן תקום, החלה מלחמת השחרור. לפני 9 שנים, בעקבות יוזמה של תנועות הנוער, הוחלט בכנסת לקבוע בלוח השנה יום שעניינו הוקרה לפצועי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה. לטובת כך נבחר יום זה, יז בכסלו, אשר בו חל מפנה חשוב בתקומת המדינה, כיום הצדעה לפצועים אשר משלמים בגופם ובנפשם את מחיר התקומה. ביום זה אנו רוצים לחבק את הפצועים. לשאוב מהם השראה לימים קשים להוקיר אותם ולהודות להם על האהבה שהם חשו כלפי המדינה, אהבה ללא גבולות שנתנה להם את הכוח לפעול ולתת מעצמם למען כולנו. אותה אהבה מסייעת להם להתמודד גם היום עם כאב הפציעה ועם האתגרים שהיא מולידה. האהבה והנכונות לצאת מעצמי למען מישהו אחר, למען ערך הגדול ממני- היא המחיה ונותנת כוחות.

### נקרין תמונה של חייל ואזרח מחובקים (נספח 1).

נשאל את התלמידים בכיתה: מהו חיבוק? כאשר אדם מחבק את החבר שלו, או אמא מחבקת את הבן שלה, מה מתרחש? נכתוב תשובות אפשריות על הלוח:

1. אנחנו תומכים פיזית זה בזה. כל אחד מהמחבקים תומך בשני.
2. אנחנו מגנים זה על זה. כשיש סכנה מבחוץ, אדם שמחבק את רעהו מגן עליו מהסכנה ומוכן לספוג את הפגיעה במקומו.
3. אנחנו מביעים קרבה ואהבה.

נחדד: כאשר שני בני אדם מתחבקים, שניהם פועלים יחד. האדם מחבק ומחובק בו זמנית. אם כך - החיבוק הוא פעולה הדדית, ושני הצדדים נתרמים ממנה.

### דיון:

נשאל את התלמידים בכיתה: מדוע חשוב שיתקיים יום שבו מחבקים את הפצועים? במה הפצוע נתרים מהחיבוק של יום ההוקרה? נענה:

הוא מבין שהוא לא לבד בכאב שלו. הוא מקבל כוחות להמשך המסע. הוא יודע שאנו לא שוכחים אותו ואת הגבורה שלו למעננו. נכתוב את התשובות על הלוח, ולאחר מכן נשאל שאלה נוספת: במה אנחנו נתרמים מהחיבוק? אנחנו מקבלים מהפצוע השראה. אנו לומדים איך אפשר לצמוח מתוך קושי וכאב, אנו מתרגלים להסתכל סביבנו ולא להיות מרוכזים רק בעצמנו, אנו מבינים מה זו אהבה ללא גבולות, ומה היא הקרבה למען אחרים.

## לאהוב ללא גבולות

### מפגש עם עופר רועי ודרור

נפתח ונאמר, ברצוננו להכיר 3 אנשים נפלאים מהעם שלנו- עופר דרור ורועי, וללמוד מהם מהי אהבה ללא גבולות, לעם, לארץ, למדינה. עופר ורפל, דרור דגן ורועי בן טולילה התגייסו ליחידות מובחרות מתוך אהבה גדולה לעם ולארץ. נפצעו, עברו תהליך שיקום ארוך, ומתמודדים גם היום, 20 שנה אחרי עם תוצאות הפציעה. (הסרטון ללא גבולות, בהפקת "זהות" ו"רגע של חכמה" עם עופר ורפל, דרור דגן ורועי בן טולילה נמצא באתר יום ההוקרה)

**דיון:**

נשאל את התלמידים בכיתה: האם הפצועים שהכרנו בסרטון הם אנשים חלשים או חזקים? נחدد: ישנה עוצמה פיזית - כוח שניתן למדוד באמצעות תרגילים ומבחנים ספורטיביים, וישנה עוצמה נפשית - אנשים שמצליחים להתמודד עם ניסיונות קשים, לא נשברים ואף שואבים כוח מתוך אותם ניסיונות. נאסוף את תשובות התלמידים ונסכם: אדם שמוכן להקריב ולתת מעצמו למען הכלל הוא אדם אמיץ שמסוגל להתגבר על הפחדים. הוא אדם שיכול להילחם ולנצח בשאר המלחמות שהחיים מזמנים לו. הוא אדם בעל ערכים ששואף להוסיף טוב לסביבתו ולעולם כולו.

**לימוד מקור:**

כעת נלמד ביחד קטע שכתב הרב קוק. הרב קוק חי לפני כמאה שנים והיה הרב של יפו והמושבות ולאחר מכן הרב הראשי. הרב קוק מאוד תמך בציונות ובאנשים שפעלו למען הקמת המדינה. הוא האמין שיש לפעול ככל הניתן כדי להקים מדינה לעם ישראל.

נקרין את המקור הבא על הלוח (נספח 2)

האדם צריך להחלץ תמיד ממסגרותיו הפרטיות, הממלאות את כל מהותו, עד שכל רעיונותיו סובבים תמיד רק על דבר גורלו הפרטי, שזהו מוריד את האדם לעומק הקטנות, ואין קץ ליסורים גשמיים ורוחניים, המסובבים מזה. אבל צריך שתהיה מחשבתו ורצונו, ויסוד רעיונותיו נתונים להכללות, לכללות הכל, לכללות העולם, לאדם, לכללות ישראל, לכל היקום. ומזה תתבסס אצלו גם הפרטיות שלו בצורה הראויה. וכל מה שהתפיסה הכללית היא יותר חזקה אצלו ככה תגדל שמחתו.

**נלמד:**

**האדם צריך להיחלץ תמיד ממסגרותיו הפרטיות, הממלאות את כל מהותו עד שכל רעיונותיו סובבים תמיד רק על דבר גורלו הפרטי - בדרך כלל האדם עוסק באופן תמידי בצרכים הפרטיים שלו, אך הרב קוק טוען שעל האדם להיחלץ מהעיסוק הזה, כלומר, לא לתת לצרכים הפרטיים למלא את כל כולו. מדוע?**

**שזהו מוריד את האדם לעומק הקטנות, ואין קץ ליסורים גשמיים ורוחניים, המסובבים מזה.** - כלומר, דווקא העיסוק המתמיד בחיים הפרטיים של האדם, גורם לו ייסורים. המחשבות של האדם מצטמצמות לנושאים שמפריעים לו ומציקים לו, הוא עוסק תמיד בבעיות שלו, במה שחסר לו, במה שהוא לעולם לא ישיג, ולא מצליח להרים את מבטו ולחשוב על אחרים או לשמוח בשמחתם. מה מציע הרב קוק לעשות?

**צריך שתהיה מחשבתו ורצונו, ויסוד רעיונותיו נתונים להכללות, לכללות הכל, לכללות העולם, לאדם, לכללות ישראל, לכל היקום.** - האדם צריך לעסוק בכלל, בצרכים של הציבור. כיצד הוא יוכל לעזור ולפתור את הבעיות של האנשים סביבו, כיצד הוא יוכל להשפיע ולהוסיף טוב וברכה לעולם כולו.

**ומזה תתבסס אצלו גם הפרטיות שלו בצורה הראויה. וכל מה שהתפיסה הכללית היא יותר חזקה אצלו ככה תגדל שמחתו.** - ככל שהאדם עוסק יותר בצרכי הכלל, כך הוא לומד לסדר את ענייניו הפרטיים על הצד הטוב ביותר וכך הוא מוצא שמחה וסיפוק במעשיו.

**נסכם:**

לכאורה אדם שעסוק בעצמו ובמילוי הצרכים והרצונות הפרטיים שלו, ואינו מתייחס לסובבים אותו או מנסה לעזור להם, הוא אדם מאושר יותר. אבל הרב קוק מלמד אותנו שההפך הוא הנכון - ככל שהאדם אכפתי כלפי הסביבה, ככל שהוא תורם ומשפיע על החברה, ככל שהוא דואג למשפחתו, לקהילתו ולעמו, כך שמחתו גדלה והופכת לאמיתית יותר, וכך גם הצרכים הפרטיים שלו מתמלאים.

**נשאל את התלמידים:** כיצד ייתכן שכשאדם תורם לאחרים הוא מרוויח מזה? תשובות אפשריות:

1. כשאדם עוזר לאחרים הוא מרגיש תחושת סיפוק ומשמעות.
2. כשאדם תורם למען החברה הוא מגלה את הכשרונות המיוחדים שלו.
3. כשאדם מסייע לחברה הוא שמח בשמחתו של כל אחד מבני החברה כאשר הם מצליחים בעמלם.
4. כשאדם עוזר לסביבתו הוא לא מקנא באנשים שמצליחים ממנו, אלא יודע שהוא פועל ביחד איתם בשיתוף פעולה.
5. כאשר הרבה אנשים פועלים ביחד למען מטרה כללית משותפת, יש להם כוחות גדולים יותר מלאדם הבודד מול מטרתו הפרטית.
6. כאשר האדם רואה את עצמו כחלק מגוף אחד, הוא שמח ומאושר בהצלחת הגוף כולו ורוצה לתרום ולהיות חלק משמעותי וחשוב

ראינו בסרטון דוגמא חיה לכך, שאהבה גדולה לכלל- לעם, לארץ ולמדינה יכולה להביא לכך שאפילו אחרי הפציעה, לצד התמודדות יומיומית עם כאב ומוגבלות- העשייה למען האחר אינה נפסקת ואף מתעצמת. אותה אהבה שהביאה לצאת ולהילחם אף נותנת כח להתמודד עם הכאב שנים לאחר הפציעה.

כמו שלשת החיילים שפגשנו, ישנם גיבורים רבים סביבנו. שאהבתם הרבה למדינה מביאה אותם להתגבר על כל הפחדים והשאלות, להתגייס ולהילחם. גם לאחר הפציעה, אנו רואים את גבורתם העצומה של עשרות אלפי פצועים במדינה, הממשיכים להתמודד, לאהוב ולעשות טוב, שואבים כח מאותה אהבה ללא גבולות.

<https://youtu.be/XBxJi-ijEuI> נצפה בסרטון פתיח לשיעורי יום ההוקרה

**שאלה: איך נוכל להביע את אהבתנו ולחבק את פצועי צה"ל, היום ולאורך כל השנה?**  
נשאל את התלמידים כיצד לדעתם ניתן לעזור לחיילים הפצועים?  
בתרומות לעמותות שמסייעות ללוחמים.  
בהקשבה לסיפורם.

תשומת לב, אכפתיות, הקשבה, חיבור לסיפור של כל אחד ואחד.  
פיתוח רגישות כחברה (לדוג' ויתור על נפצים בפורים ועל זיקוקין ביום העצמאות, כדי לא לפגוע בחיילים עם פוסט טראומה)  
הבעת אכפתיות- בפרח, הודעה, העלאת סטטוס ברשתות החברתיות  
באמירה שאכפת לנו מהם.  
ומה עוד?

לרגל יום ההוקרה כל אחד מאיתנו מוזמן להעלות סטטוס הצדעה לפצועים ולבני משפחותיהם.  
להוקיר, להביע אכפתיות, להודות על התרומה הגדולה למדינה ולתת כח להתמודדות.

<https://did.li/p7J5q> גלויה לסטטוס למילוי אישי

<https://did.li/vPyCN> גלויה לסטטוס למילוי אישי. בלשון נקבה

<https://did.li/XsELC> גלויה לסטטוס

#### סיכום

<https://youtu.be/fpoiw2yTn-w> נצפה בקליפ "כנראה שניצחנו"



האדם צריך להחלץ תמיד ממסגרותיו הפרטיות, הממלאות את כל מהותו, עד שכל רעיונותיו טובים תמיד רק על דבר גורלו הפרטי, שזהו מוריד את האדם לעומק הקטנות, ואין קץ ליסורים גשמיים ורוחניים, המסובבים מזה.

אבל צריך שתהיה מחשבתו ורצונו, ויסוד רעיונותיו נתונים להכללות, לכללות הכל, לכללות העולם, לאדם, לכללות ישראל, לכל היקום. ומזה תתבסס אצלו גם הפרטיות שלו בצורה הראויה. וכל מה שהתפיסה הכללית היא יותר חזקה אצלו ככה תגדל שמחתו.

(שמונה קבצים, קובץ ו פסקא ריד)